ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)
z 8. júla 2004 *

Vo veci C-166/03,

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: B. Stromsky, splnomocnený zástupca, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu,

žalobca,

proti

Francúzskej republike, v zastúpení: G. de Bergues a F. Million, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

* Jazyk konania: francúzština.

ktorej predmetom je určenie, že Francúzsko tým, že označenie „zlato" spája s výrobkami s rýdzosťou 750/1000, zatiaľ čo výrobky s rýdzosťou 375/1000 alebo 585/1000 označuje ako „zliatinu zlata", si nesplnilo svoje povinnosti vyplývajúce z článku 28 ES,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues (spravodajca), R. Schintgen a N. Colneric,

generálny advokát: F. G. Jacobs,
tajomník: R. Grass,

so zreteľom na správu sudcu-spravodajcu,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 19. februára 2004,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrhom doručeným kancelárii Súdneho dvora 10. apríla 2003 podala Komisia Európskych spoločenstiev podľa článku 226 ES žalobu na určenie, že Francúzsko tým, že označenie „zlato" spája s výrobkami s rýdzosťou 750/1000, zatiaľ čo výrobky s rýdzosťou 375/1000 alebo 585/1000 označuje ako „zliatinu zlata", si nesplnilo svoje povinnosti vyplývajúce z článku 28 ES.

Právny rámec

2 Článok 522a Code général des impôts (všeobecný daňový zákonník) v znení zákona č. 94-6 zo 4. januára 1994, ktorým sa menia doterajšie právne predpisy týkajúce sa záruk na ušľachtilé kovy a kontrolných právomocí colníkov vzhľadom na administratívne postavenie niektorých osôb (JOFR z 5. januára 1994, s. 254, ďalej len „CGI") uvádza:

„Iba výrobky zo zlata s rýdzosťou presahujúcou alebo rovnajúcou sa 750 tisícinám môžu byť pri ich uvádzaní na maloobchodný trh nositeľmi označenia ‚zlato'.

Kovy s rýdzosťou 585 alebo 375 tisícin sa pri ich uvádzaní na maloobchodný trh označujú ako ‚zliatina zlata' s údajom o ich rýdzosti."

Konanie pred podaním žaloby

3 Vychádzajúc z toho, že tento predpis nie je v súlade s článkom 28 ES, Komisia začala konanie o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES. Po tom, ako vyzvala Francúzsku republiku, aby podala svoje pripomienky, odovzdala 19. septembra 2001 svoje odôvodnené stanovisko, v ktorom vyzýva členský štát, aby prijal nevyhnutné opatrenia a vyhovel tomuto stanovisko do dvoch mesiacov odo dňa doručenia.

4 Francúzska republika uviedla v liste zo 4. februára 2002, že článok 522a CGI zodpovedá požiadavke ochrany spotrebiteľa a korektnosti v obchodnom styku, a vyzvala Komisiu, aby prehodnotila svoje stanovisko. Komisia sa rozhodla podať predmetnú žalobu.

O žalobe

Tvrdenia účastníkov konania

5 Komisia uvádza, že článok 522a CGI zakazuje vo Francúzsku uvádzať do obehu kovy s rýdzosťou 585/1000 alebo 375/1000 pod označením „zlato", zatiaľ čo je možné toto

označenie používať v členskom štáte, z ktorého pochádzajú, a predpisuje pre ne označenie „zliatina zlata", ktoré je u spotrebiteľov menej známe a menej cenené. Tento predpis sťažuje vo Francúzsku uvádzanie dotknutých výrobkov do obehu, a tým minimálne nepriamo narúša obchod medzi členskými štátmi. Z toho dôvodu predstavuje sporná právna úprava označenia, ak ju nemožno odôvodniť účelom vo verejnom záujme, zakázané opatrenie s rovnocenným účinkom podľa článku 28 ES.

6 Uvedená právna úprava označenia nie je na zabezpečenie ochrany spotrebiteľa a korektnosti v obchodnom styku nevyhnutná a je v rozpore s článkom 28 ES. Postačuje totiž, ak členské štáty stanovia zodpovedajúce značenie, ktoré poskytne pravdivú informáciu o skutočnej rýdzosti rozličných produktov ponúkaných na predaj.

7 Francúzska vláda popiera skutočnosť, že existencia dvoch kategórii výrobkov má citeľný dosah na vnútorný obchod spoločenstva. Keďže Komisia tento dosah na vnútorný obchod spoločenstva nedokázala, v rámci konania o nesplnenie povinnosti neuniesla dôkazné bremeno.

8 Podľa francúzskej vlády existencia dvojakého označenia „zlato" a „zliatina zlata" pre druhy výrobkov s rýdzosťou, ktorá sa podstatne odlišuje, zodpovedá snahe o informovanie spotrebiteľa a zabezpečenie tak jeho ochrany. Pritom ide o účel vo verejnom záujme, ktorý odôvodňuje opatrenie týkajúce sa označenia produktov vo vzťahu k požiadavkám článku 28 ES.

9 Okrem toho systém dvojitého označovania zabezpečuje lepšiu informovanosť spotrebiteľa ako Komisiou navrhnutý systém označovania, kde je udávaná iba rýdzosť zlata výrobkov. Tento systém poskytuje spotrebiteľom iba približnú technickú informáciu, zatiaľ čo dvojité označovanie má širší rozsah tým, že im hneď podáva ľahko zrozumiteľnú informáciu o kvalite sporných výrobkov.

10 Francúzska vláda je preto toho názoru, že systém označovania podľa článku 522a CGI nie je v rozpore s článkom 28 ES.

Posúdenie Súdnym dvorom

11 V zmysle ustálenej judikatúry každé opatrenie, ktoré je spôsobilé narušiť vnútorný trh spoločenstva priamo alebo nepriamo, skutočne alebo potenciálne, je považované za opatrenie s rovnocenným účinkom ako množstvové obmedzenie dovozu, a preto ho článok 28 ES zakazuje (rozsudky z 11. júla 1974 Dassonville, 8/74, Zb. s. 837, bod 5 a z 11. decembra 2003 Deutscher Apothekerverband, C-322/01, zatiaľ neuverejnený v Zbierke, bod 66).

12 Komisia uviedla, čomu francúzska vláda neodporovala, že výrobky s rýdzosťou 375/1000 a 585/1000 v iných členských štátoch ako Francúzsko sú podľa zákona uvádzané na trh pod označením „zlato".

13 Je zjavné, že označenie „zliatina zlata" je pre spotrebiteľa menej atraktívne ako označenie „zlato".

14 V článku 522a CGI zakotvená povinnosť predávať takéto výrobky pod označením „zliatina zlata", zatiaľ čo v sú v krajine pôvodu uvádzané do obehu pod označením „zlato" je preto spôsobilá narušiť vnútorný trh spoločenstva.

15 Preto možno považovať článok 522a CGI za opatrenie s rovnocenným účinkom ako množstvové obmedzenie dovozu v zmysle článku 28 ES bez toho, aby bolo nutné dokázať citeľný dosah na vnútorný trh spoločenstva.

16 Pokiaľ ide o otázku, či takýto predpis môže odôvodňovať komunitárne právo, treba poukázať na skutočnosť, že v zmysle judikatúry Súdneho dvora je vnútroštátna právna úprava prijatá pri absencii spoločných alebo harmonizovaných predpisov, ktorá sa vzťahuje bez rozdielov na vnútroštátne výrobky, ako aj na výrobky dovážané z iných členských štátov, v súlade so zmluvou, ak si to vyžadujú naliehavé dôvody — okrem iného zásada korektnosti v obchodnom styku a ochrany spotrebiteľa — za predpokladu, že je primeraná k cieľu, ktorý sleduje, a za predpokladu, že tento cieľ by nebolo možné dosiahnuť opatreniami, ktoré narúšajú vnútorný trh Spoločenstva v menšej miere (rozsudok z 5. decembra 2000 Guimont, C-448/98, Zb. s. I-10663, bod 27).

17 Rýdzosť, ktorá sa používa na stanovenie vzácnosti kovov, ako aj druh a spôsob, ktorým sa určuje, zjavne nie je v platnom komunitárnom práve predmetom harmonizácie. Takisto je zjavné, že článok 522a CGI možno použiť bez rozdielov na francúzske výrobky, ako aj na výrobky dovážané z iných členských štátov.

18 Okrem toho treba uznať, že sporný predpis CGI smeruje k zabezpečeniu korektnosti v obchodnom styku a ochrane spotrebiteľa.

19 Sporná právna úprava však predpisuje pre výrobky uvádzané na trh v maloobchode s dvoma najnižšími stupňami čistoty nadbytočné dvojité označovanie, pretože poskytuje nielen údaj o rýdzosti výrobku, ktorý poskytuje objektívnu informáciu o stupni čistoty, ale okrem toho prikazuje použitie označenia "zliatina zlata", ktoré poskytuje o tejto skutočnosti oveľa nepresnejšiu informáciu.

20 Z toho vyplýva, že v článku 522a CGI predpokladaný systém dvojitého označovania nie je primeraný k účelu zabezpečiť korektnosť v obchodnom styku a ochranu spotrebiteľa, a že tento účel možno dosiahnuť opatreniami, ktoré vnútorný trh obmedzujú v menšom rozsahu.

21 Na základe uvedeného možno konštatovať, že Francúzska republika si nesplnila svoje povinnosti vyplývajúce z článku 28 ES tým, že označenie „zlato" spája s kovmi s rýdzosťou 750/1000, zatiaľ čo kovy s rýdzosťou 375/1000 alebo 585/1000 označuje ako „zliatinu zlata".

O trovách konania

22 V súlade s ustanovením článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia navrhla zaviazať Francúzsku republiku na náhradu trov konania a táto nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov

SÚDNY DVOR (druhá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1) **Francúzska republika tým, že označenie „zlato" spája s výrobkami s rýdzosťou 750/1000, zatiaľ čo výrobky s rýdzosťou 375/1000 alebo 585/1000 označuje ako „zliatinu zlata", si nesplnila svoje povinnosti vyplývajúce z článku 28 ES.**

2) **Francúzska republika je povinná nahradiť trovy konania.**

Timmermans Puissochet Cunha Rodrigues

Schintgen Colneric

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 8. júla 2004.

Tajomník

R. Grass

Predseda druhej komory

C. W. A. Timmermans